

'Reizigers staan onwetend op ons product'

door Anita de Haas

In HET PRODUCT geven bedrijven uit de regio hun visitekaartje af. Vandaag Compa Tech BV uit Rosmalen met het snelbouwperron Comparon

Meer treinen kan het Nederlandse spoorwegennet niet aan; langere wel. Dat is in toenemende mate ook duidelijk zichtbaar. Maar langere treinen hebben voor het in- en uitstappen van de passagiers ook langere perrons nodig. Compa Tech uit Rosmalen bedacht een systeem waarmee de verlenging van een perron in een zeer kort tijdsbestek kan worden uitgevoerd. En dat is 4 tot 5 maal sneller dan met de traditionele bouwmethode. Grote voordeel is de beperkte hinder voor het treinverkeer en daarmee ook de beperkte noodzakelijke inzet van vel-

ligheidsmaatregelen. Het snelperron van Compa Tech - genaamd Comparon - is begin deze maand op de beurs Rail Tech Europe 2005 onderscheiden met de Innovation Award. Er waren 13 genomineerden uit Nederland, Engeland en Duitsland. „We stonden op het eerst op deze beurs tussen grote reuzen als KWS, BAM en Holland Rail Consult. Als jouw product dan als het meest innovatieve wordt gekozen is dat natuurlijk geweldig”, zegt directeur A. Sennef (37).

Patent

Het systeem waarop patent is verkregen, zit eigenlijk heel simpel in elkaar. De basis van het nieuwe perrongedeelte wordt gevormd door grote blokken EPS (piepschuim). Daaroverheen komt zand en daarop de stoeptegels. Aan de spoorzijde beschermt een vezelversterkte plaat het brandwerende EPS tegen steenslag en weersinvloeden. Bovenop deze plaat zit een glasvezelkap die tevens de overgang vormt van vezelplaat naar stoeptegels.

In onder meer Rijen, Tilburg-West en Oss liggen de Comparon-perrons al. „De reizigers staan op ons product zonder het te weten.” Vanuit Japan zijn ze al bij Compa Tech over de vloer geweest en vanuit Engeland lijkt de belangstelling zelfs uitermate serieus. „De award”, zegt Sennef, „betekent toch vooral ook een publiekelijk

‘Je hebt mensen nodig die hun nek durven uitsteken’

ke erkenning. Je hebt een idee, je gelooft erin, anderen ook, maar voor je alle procedures hebt doorlopen gaat er veel tijd overheen.” Sennef doelt op de procedure ‘productvrijgave’, die de spoorwegen hanteren. Dat betekent dat een product pas mag worden toegepast wanneer aan de meest uiteenlopende (veiligheids) eisen is voldaan. Ook voor de Engelse markt lijkt zo’n procedure opnieuw nodig.

Sennef: „We zijn drie tot vier jaar bezig geweest met de ontwikkeling. Dan gaat het om de juiste samenstelling van het EPS, het verlijmen, de kap, de waterafvoer, het meubilair wat erop moet kunnen komen, proeven bij TNO, drukmetingen enz. Je hebt er een erg lange adem voor nodig en mensen die net als wij hun nek durven uitsteken. Bij Prorail, de rijkswaterstaat van de NS, hebben ze die mensen. Zij boden ons de kans pilotprojecten uit te voeren. Zo hebben we ook bij Gouda kunnen aantonen dat ons systeem heel goed bruikbaar is op veengronden waar de traditionele zware perrons last hebben van verzakkingen.”

Oprichter

Nu het product eenmaal staat, brengt Compa Tech het ook voor andere aannemers op de markt. Datzelfde geldt voor het afgeleide Compa-rand; een eveneens op EPS gebaseerd systeem om perrons te verhogen. Vanaf de start in 1999 is Sennef betrokken bij de wegenbouw-aannemer VH Infra bv. Later

• De aanleg van een snelperron van Compa Tech op station Heemstede-Aerdenhout.

kwam daar het Ingenieursbureau Kaba Engineering en het productontwikkelingsbureau Compa Tech bij. „Compa Tech houdt zich vooral bezig met het bedenken, ontwikkelen en produceren van producten in de civieltechnische sector. De zusterbedrijven brengen de ideeën veelal in vanuit hun praktijkervaring”, zegt Sennef. De combinatie van de drie bedrijven met samen 39 mensen en een jaaromzet van 11 miljoen euro, biedt volgens hem meer overlevingskansen dan een traditioneel aannemingsbedrijf. De bedenkers van het perron zijn wegebouwers van huis uit. Ze kennen elkaar uit een vorige werkkring die opging in het grote BAM. „Van Bakel, de directeur-eigenaar van de drie bedrijven, was te veel ondernemer om elders weer in een keurslijf te krulpen. Met een paar mensen zijn we destijds begonnen en daar hebben we geen spijt van.”

Brabants Dagblad
28-04-05